

53. Jonathan verslaat de Filistijnen

Koning Saul had het moeilijk. Samuel was boos naar huis gegaan, omdat Saul zo ongehoorzaam was geweest. Het leger van de Filistijnen had zich op de berg vlak bij hem verzameld. Ze hadden gezien dat veel soldaten weggelopen waren, en lachten het zwakke leger van Israël uit. Wat was dat nou voor een leger? Ze hadden niet eens speren en zwaarden! Dat hadden de Filistijnen namelijk verboden. Ze hadden hen alles afgepakt, en zelfs hun smederijen gesloten. Boeren moesten daarom hun gereedschap door de vijand laten slijpen. Geen wonder dat de Filistijnen zich geen zorgen maakten. Maar ze hadden geen rekening gehouden met de kracht van God.

Jonathan, de zoon van Saul, was heel anders dan zijn vader. Hij was niet bang, omdat hij vertrouwde op God. Hij zei tegen zijn wapendrager: "Zullen we naar de Filistijnen gaan? God kan ons zeker verlossen, ook al zijn we met weinig, een groot leger is helemaal niet nodig." Dapper gingen ze samen op weg. De Filistijnen zeiden spottend: "Kijk nou toch, de Israëlieten zijn weer uit hun schuilplaats gekomen, kom maar hier dan maken we jullie af." Jonathan was niet bang, hij geloofde dat God hen redden zou. Hij zei tegen zijn wapendrager: "Klim maar achter mij aan, God heeft ons de overwinning gegeven." Vol goede moed klauterden ze samen naar boven. De Filistijnen zagen tot hun verbazing opeens een hoofd boven de rand uitkomen, en daar nog een. Oei, wat nu? Ze werden bang en waren ervan overtuigd dat er een heel leger aan kwam. Ze raakten in paniek en Jonathan versloeg met zijn wapendrager wel 20 vijanden. Toen werd de paniek nog groter.

Saul zag dat er gevochten werd en keek snel wie er bij hen weg was weggegaan. Toen hij zag dat het Jonathan was, stuurde hij het hele leger erop af. Maar hij deed heel dom: hij vertrouwde niet op God, en was bang dat het leger snel naar huis zou willen. Hij verbood daarom met een eed, dat iemand nog iets at voordat ze gewonnen hadden. Er werd hard gevochten en iedereen werd moe. Jonathan wist niets van de eed. Toen hij een bijennest zag, at hij wat honing en voelde zich meteen weer sterk. Maar verder durfde niemand iets te eten. Jonathan vond zijn vader heel dom. Hoe kunnen soldaten nu vechten als ze niets mogen eten. Deze domme daad zorgde voor grote moeilijkheden. Welke? Dat lees je de volgende keer.